El gegant és solidari

Revista nº 26

maig 2007

Som cooperativa!

Col·labora

"la Caixa"

Índex

Excursió APIMA....2
Cidelàndia "El Bosc Encantat"....3
Projecte solidari....4-9
Festa de Primavera....10-12

Infantil

Excursió a Sencelles....13
Joan Miró....14-15
El Rei Carnestoltes....16-17
Sembram un arbre....18
Excursió a l´aula de la mar....19
Feines de 3 anys segon trimestre....20
Visita al Baluard....21

Primària

Aprenem moltes coses del Perú....22
Viatjam al Sàhara....23-27
Anglès a primària....28
Activitats del dia del llibre....29
Redaccions a primària....30
Aprenem a fer mots encreuats....31
Projecte solidari....32

ESO

Viatge a Jaca....33-34
Exercicis de dibuix....35
Jornada esportiva de 1r d´ESO....36-38
Gimcana CIDE 2007....39
Optatives de teatre....40

Batxillerat

Feim Cal·ligrames solidaris....41
La mare d´en Ramírez....42
Cinema en anglès BABEL....43
Pau Lluís Fornés....44-46

Excursió APIMA

Dia 25 de març vàrem fer la primera excursió de senderisme APIMA-CIDE a les pedreres de sa Vileta. A les onze del matí ja es repartien les camisetes per a tots els excursionistes i, una vegada ens havíem reunit ja tots, començàrem l'aventura de moure més de 300 persones pels carrers d'Arabela. Menuts, padrins, pares i professors ens desplaçàrem xino-xano cap al cementiri de sa Vileta, on férem la primera aturada per berenar una mica i preparar les cames per a la pujada...

Recorregut de l'excursió

11'30 AM: Sortida del CIDE
12'30: Arribada al cementiri de la Vileta (petit descans per berenar).
13'00: Visita a les pedreres.
13'30: Descans per dinar i jugar els més menuts.
14'30: Tornada cap a l'escola.
15'30-16'00: Arribada al CIDE .

... El primer problema que ens vàrem trobar va ser que una part dels pares que venien amb carrets d'infants petits varen necessitar la col·laboració de la resta per ajudar-los a pujar el primer tram, ja que era el més pesat i amb bastants pedres. Una vegada ens trobàrem a mig camí, tot es féu molt més senzill i els més animats baixaren amb nosaltres a visitar les pedreres. Allà poguérem comprovar com els humans destruïm el nostre hàbitat, ja que la bellesa del paratge quedava entristida per la quantitat de brutor i deixalles que deixa la gent quan les visita. Es per aquest motiu que decidírem no dinar allà mateix i pujar una altra vegada. En una explanada des d'on es veia tota la badia de Palma, decidírem dinar i fer una mica d'esbarjo (fou el moment de les bromes i les converses més animades). Devers les 14'30 vàrem veure que se'ns atracaven uns niguls molt sospitosos, i decidírem tornar tranquil·lament cap a l'escola. Els menuts corrien per davant nostre, i els grans ens dedicàrem a comentar les edificacions noves (inclòs el tercer camp de golf) als nostres voltants. Quan ja arribàvem al CIDE, començaren a caure les primeres gotes d'aigua. Per sort, tot va anar molt bé i ens vam quedar amb les ganes de repetir l'experiència. Esperam que a la propera us hi animeu tots.

CIDELÀNDIA "El Bosc Encantat"

Els Professors i Monitors responsables de la 2a Escoleta d'Estiu'06 realitzada al CIDE durant els mesos de Juliol i Agost, volem agraïr-vos la vostra participació mostrant-vos algunes de les imatges recopilades durant l'estiu.

La varietat d'activitats realitzades, les propostes de jocs i Tallers, les sortides en grup a la platja i a la piscina han fet que els al·lots es divertissin, fessin amics nous, es relacionassin millor entre ells i en definitiva, passessin un Estiu divertit, en companyia d'amics i realitzant tot tipus d'activitats i jocs esportius.

Projecte Solidari CIDE

Contacontes

Durant una setmana del mes de març, els alumnes d'EI i 1r cicle de Primària han realitzat un taller de contacontes que els ha apropat més al món del poble sahrauí. Abdi (professor d'àrab) els ha contat històries en àrab, i Joan (amics del poble saharaui) els ha traduït al català tot allò que deia el seu amic. L'experiència ha estat maquíssima, ja que els infants han pogut participar en tot moment i demanar tot allò que els sorprenia (que han estat moltes coses).

Des de l'escola volem agrair a Abdi i a Joan la seva tasca, ja que la desenvolupen admirablement.

Allò que més els va sorprendre:

- La seva escriptura (comencen per la dreta i les seves lletres no tenen res a veure amb les nostres).
- La seva forma de vida actual (viuen dins haimas o cases de pedra, no tenen la mar, els seus hospitals no són com els nostres…)
- Com estalvien aigua (els infants han après que cada família té un bidó d'aigua de 80 litres per a tota la setmana – que és l'equivalent a una banyera grossa nostra).
- Els seus animals domèstics són els camells i les cabres (no tenen moixos i els pocs cans que hi ha són salvatges).
- Els seus vestits els varen agradar molt (sobretot quan varen veure com de precioses quedaven les seves mestres amb les "melfas")

El nostre compromís amb el poble sahrauí

Aportacions de les famílies a la 2a caravana

Medicaments:
Paracetamol: 16
Amoxicilina: 42
Antiinflamatori:5
Claritomicina:6
Gelocatil:2
Aspirina:2
Ferro: 2
Vitamines:3
Augmentine: 5
Biodrama: 1
Apiretal: 5
Raspalls: 20
Dalsy: 4
Llet continuació: 10
Pasta dents: 50
Nolotil: 1
Compreses: 4
Polaramine:1

Material didàctic:
Quaderns petits: 94
Llapis: 250
Gomes: 90
Maquinetes: 30
Quaderns grossos: 20
Bol·lis: 80
Retoladors: 8 caixes
Carpetes: 5
Regles:5
Pinturetes: 42 caixes

Menjar:
Llegum: 121
Arròs: 88
Pasta: 46
Oli 1 litre: 23
Oli 5 litres: 12
Llaunes tonyina 1 kg: 6
Llaunes diverses: 98
Cereals: 3
Fruita empotada: 25
Tomàtiga: 25
Llet: 4
Sucre: 5
Farina:4
Potitos: 6
Confitures:18
Patés: 6

Roba:
8 caixes grosses

Pilotes: 14

Aportacions CIDE

Material escolar: 300 blocs d'escriure
Llibres: 4 caixes
Medicaments: Aigua oxigenada, alcohol i cotó

Aportacions de s'Institut

Gorres: 57
Pilotes: 17
llapis (estoigs complets): 100
Pilotes platja: 100
Camises: 7
Camisetes: 170
Calçons esportius: 15
Jaquetes esportives: 5

s'Institut
de Serveis Socials i Esportius de Mallorca

No tenim paraules per poder agrair la quantitat d'ajuda i col·laboració que hem rebut per part de les famílies, treballadors del centre i institucions.
Això ens anima a intentar altres projectes en un futur.

SUBVENCIÓ
PER DUR A TERME LES ACTIVITATS DEL PROJECTE

Tallers solidaris amb el poble sahrauí

Seguim aprenent

El taller de contacontes va donar molt de joc ja que, després de l'activitat esmentada, els menuts d'infantil aprofitaren l'avinentesa per fer altres tallers sobre el mateix tema. Varen pintar estores per sopar al terra, es disfressaren, aprengueren a escriure la primera lletra del seu nom en àrab... En fi, tot un món nou per descobrir que els agradà moltíssim .

Conferència d'Oualad Mousa

Els alumnes de Batxillerat i Cicles Formatius, després d'haver vist un vídeo sobre la història del poble sahrauí, varen assistir a una conferència en què Oualad (delegat del Front Polisari a Balears) els explicà la situació actual del seu poble, i els resolgué tots els dubtes que podien tenir.

La resistència, el valor, la solidaritat i la força foren actituds que es destacaren constantment. Els nostres alumnes se sorprengueren que, en un món en què cada dia som tots més individualistes, es pugui trobar un poble que subsisteix gràcies a la unió i la força del col·lectiu.

No volem acabar el projecte sense animar-vos a tots a agafar aquest estiu menuts saharauis que vendran a passar els mesos de juliol i agost les vacances d'estiu. També aprofitam per oferir-vos la possibilitat de fer un viatge als campaments sahrauís. Si hi estau interessats, vos podeu posar en contacte amb nosaltres a l'adreça revista@cide.es. Necessitam 100 persones per poder dur a terme aquest projecte, ja que s'ha de fletar un avió per anar-hi. El viatge es faria durant un pont del curs vinent. Vos hi esperam!

Tallers solidaris amb el poble sahrauí

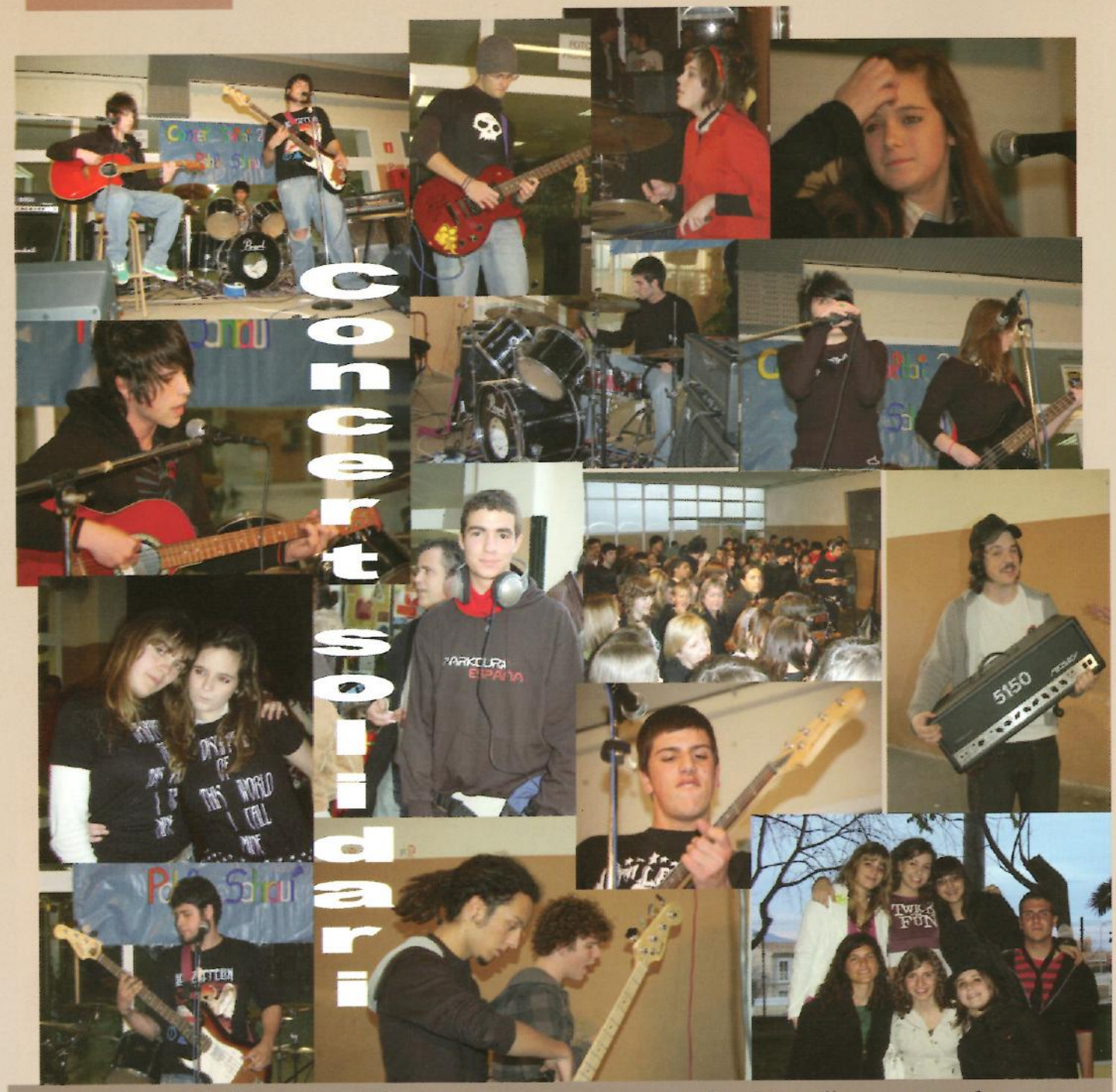

Diuen que els joves d'avui dia no es comprometen a res. També es diu que van a la seva, que són poc solidaris, que no s'interessen pel que passa al món... Doncs nosaltres devem tenir una gran excepció (o, com sempre, el que es diu és fruit de les generalitzacions), ja que els nostres alumnes d'ESO, Batxillerat i FP ens proposaren fer un concert solidari per col·laborar en el nostre projecte.

La veritat és que ens varen sorprendre a tots, tant per la qualitat dels músics com per la participació massiva de gent que va venir. Sincerament, és un plaer veure com es comprometen amb les causes que consideren importants.

El bon ambient, la sensació de festa i, sobretot, de companyonia feren que el concert fos uns dels punts estrella de la nostra setmana cultural.

Tallers solidaris amb el poble sahrauí

Dia 31 de març, mentre al pavelló es feien balls i actuacions, al pati es desenvolupava el que representava el final de tot el projecte que havíem estat fent des de feia mesos. L'associació *Escola en Pau* va realitzar diverses activitats per a grans i menuts i, a la vegada, Antònia Bosch i un equip de monitors de *S'Institut* oferien la possibilitat de gaudir dels castells inflables. Per sort, el dia ens va acompanyar i tot allò que havíem previst fer es va poder dur a terme. La veritat és que la gent s'ho va passar molt bé i, a més, aconseguírem els objectius que ens havíem marcat: apropar la cultura del poble sahrauí a les nostres famílies i aconseguir diners per a l'associació.

La sala d'exposicions (amb la globalitat de feines que s'havien fet sobre el projecte) i els balls i cants dels joves sahrauís acabaren de donar el color a una jornada festiva i plena de solidaritat.

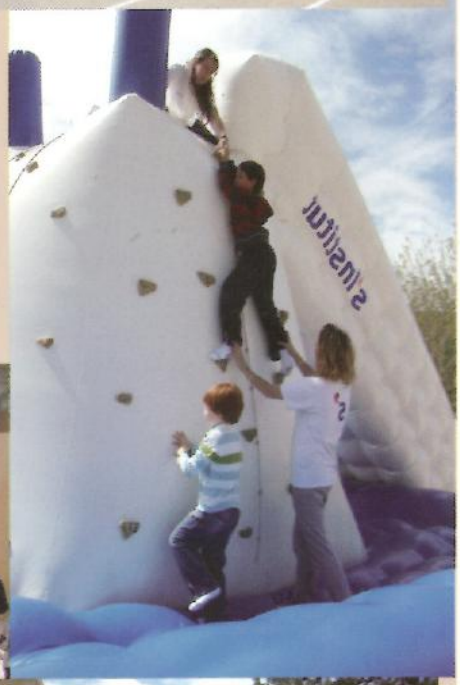

Activitats que es feren:

- Taller de contacontes
- Te sahrauí
- Escriptura de noms en àrab
- Taller de Henna
- Activitats als castells inflables
- Rifa solidària
- Sala s'exposicions
- Cants i balls tradicionals.

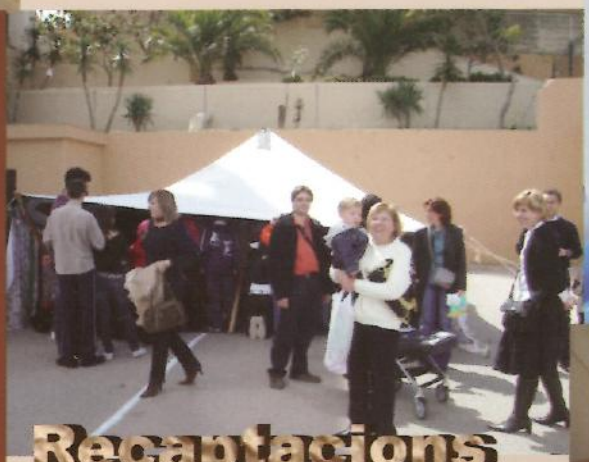

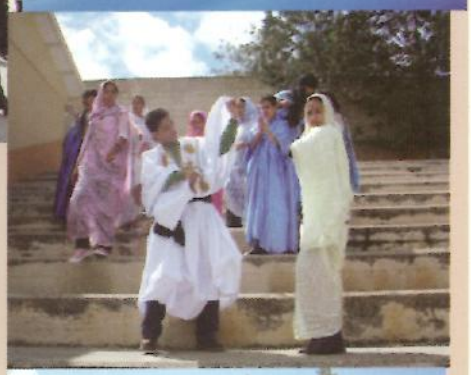

Recaptacions dels tallers:

Concert solidari: 805 €

Castells inflables i rifa (patrocinat per S'Institut): 467 €

Total: 1272 euros.

* Queden per determinar els diners recaptats als tallers de Henna, noms en àrab, te sahrauí i la tendeta d'accessoris, ja que els va realitzar l'associació.

Associació Escola en Pau

Rebut i agraïments

L'associació Escola en Pau ens ha fet arribar al centre un rebut on s'especifica els diners que li vam entregar, però també, cosa que és encara més important, ens ha enviat una carta d'agraïment per tot allò que ha estat i ha significat el nostre projecte. Sincerament, ha estat un plaer col·laborar amb vosaltres, ja que tot plegat ha esdevengut un aprenentatge de solidaritat per a tots. Des de l'escola també us volem enviar les gràcies per la gran tasca que duis a terme.

ESCOLA EN PAU

مدرسة السلام

Casal d' ONGD
C/Ramón Berenguer III, 20
7003 Palma de Mallorca.
e-mail:escolaenpau5@hotmail.com
tel 639 663 673

He rebut de la Comissió Organitzadora de la Jornada de Portes Obertes celebrada al CIDE el passat 31 de març la quantitat de 1.272 €.

Signat: Carme Barceló Ventayol.

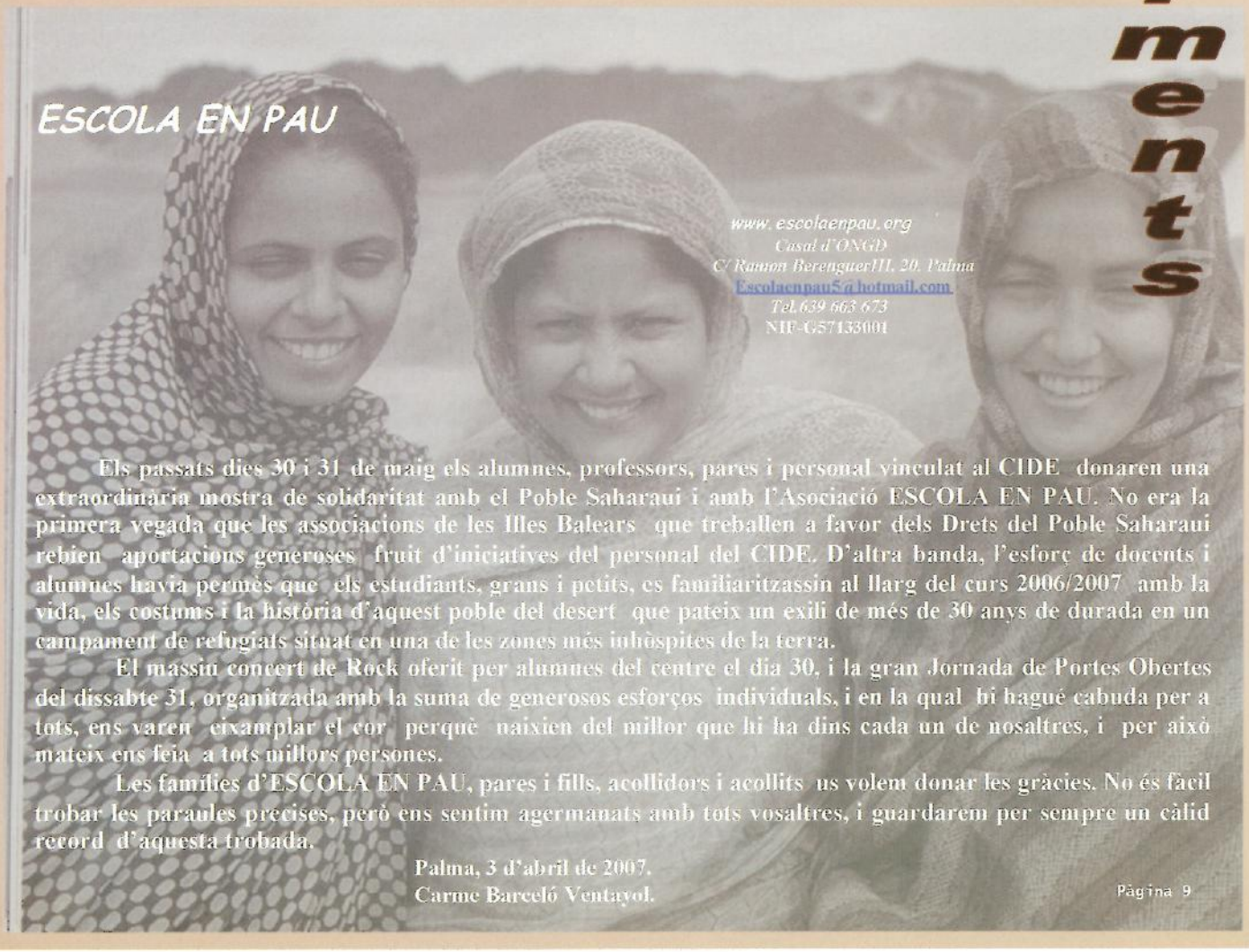

Els passats dies 30 i 31 de maig els alumnes, professors, pares i personal vinculat al CIDE donaren una extraordinària mostra de solidaritat amb el Poble Saharaui i amb l'Associació ESCOLA EN PAU. No era la primera vegada que les associacions de les Illes Balears que treballen a favor dels Drets del Poble Saharaui rebien aportacions generoses fruit d'iniciatives del personal del CIDE. D'altra banda, l'esforç de docents i alumnes havia permès que els estudiants, grans i petits, es familiaritzassin al llarg del curs 2006/2007 amb la vida, els costums i la història d'aquest poble del desert que pateix un exili de més de 30 anys de durada en un campament de refugiats situat en una de les zones més inhòspites de la terra.

El massiu concert de Rock oferit per alumnes del centre el dia 30, i la gran Jornada de Portes Obertes del dissabte 31, organitzada amb la suma de generosos esforços individuals, i en la qual hi hagué cabuda per a tots, ens varen eixamplar el cor perquè naixien del millor que hi ha dins cada un de nosaltres, i per això mateix ens feia a tots millors persones.

Les famílies d'ESCOLA EN PAU, pares i fills, acollidors i acollits us volem donar les gràcies. No és fàcil trobar les paraules precises, però ens sentim agermanats amb tots vosaltres, i guardarem per sempre un càlid record d'aquesta trobada.

Palma, 3 d'abril de 2007.
Carme Barceló Ventayol.

Festa de Primavera

Un any més vàrem celebrar la festa de primavera. Aquí teniu els nostres tres presentadors, els quals ho varen fer tan bé l'any passat que han repetit. Si és que l'escenari crea addicció! Això sí, enguany ens diuen adén, i hauem d'anar cercant uns bons substituts . Uff! serà difícil, al·lots, heu deixat el llistó molt alt.

La veritat és que ens ho vàrem passar d'allò més bé, i a l'espectacle hi va haver de tot, taurons, peter pans, conillets ... en fi, tot un ventall de colors i d'actuacions.

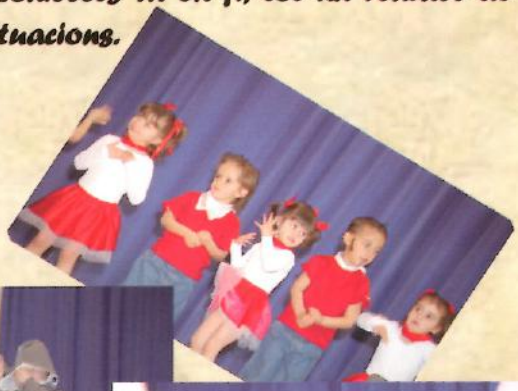

Una de les actuacions estelars fou la de les postres profesores que, per cert, ho feren ben bé. Gràcies a totes per animar-vos i donar a la festa un aire diferent i molt més animat.

Festa de Primavera

Fer un ball implica moltes coses: s'han de posar d'acord amb la música, s'han de compaginar nins i nines i, sobretot, han d'assumir la responsabilitat del grup. Si no ho fan bé tots, la cosa no funciona.

Els de primària també ho feren molt bé. Olé!

Com sempre, també hi va haver moments per als postres balls tradicionals, els de hip-hop...
I, per acabar, els més grans també varen ballar. Per cert, en tenim que ja són autèntics professionals

Festa de Primavera

La Festa no només la trobàvem al Pavelló. Fora, vàrem poder gaudir d'altres activitats: tendetes, competicions esportives i diada solidària.

Els nostres alumnes d'Eso venien plantes, begudes i menjar per aconseguir diners per al seu viatge d'estudis. Quines coques més bones, mamàs!

I les visites dels nostres excompanys estimats? Dóna gust veure com no ens oblidan i com sempre tenin un motiu per visitar-nos. Esperam que això sigui durant molts d'anys.

I els castells? Amunt, amunt, son uns grans escaladors! A més, amb l'excusa de la diversió, col·laboraren amb el nostre projecte.

Les activitats a la Haima foren un centre d'atenció

Per acabar, una visita a la sala d'exposicions, un te a la Haima, algun tatuatge, una mica de ball saharaní i un bon dinar. Què més volem?
Per cert, quina paella més bona, Toni.

Gràcies a tots els que ens heu ajudat!

Excursió a Sencelles

ELS NINS I NINES D'EDUCACIÓ INFANTIL ANÀREM D'EXCURSIÓ PER CELEBRAR LA FESTA TRADICIONAL DE SANT ANTONI. PASSÀREM EL DIA A SENCELLES. VÀREM CAMINAR UNA ESTONA FINS ARRIBAR A LA CASETA DE LA BEATA FRANCINAINA .

ENS VÀREM PINTAR LA CARA DE DIMONIS, JUGÀREM, CANTÀREM ALGUNES GLOSES, BALLÀREM, I, TAMBÉ, TORRÀREM SOBRASSADA. EN DEFINITIVA, VA SER UN DIA GENIAL, DISFRUTÀREM MOLTÍSSIM.

JOAN MIRÓ

TOTS ELS NINS I NINES DE 4 ANYS HEM ESTUDIAT LA VIDA I OBRA DE JOAN MIRÓ. HEM APRÈS MOLTÍSSIMES COSES D'AQUEST ARTISTA, COM PER EXEMPLE:

1.- SABEM FER ESTRELLES COM JOAN MIRÓ:

2.- INVENTAM ULLS PER DONAR EXPRESSIVITAT:

3.- TAMBÉ INVENTAM ANIMALS PERQUÈ SIGUIN MÉS FELIÇOS EN EL MÓN

4.- PINTAM QUADRES SEUS COM:

EL VOL DE LA LIBÈL·LULA DAVANT EL SOL

TRÍPTIC BLAU I, II, III

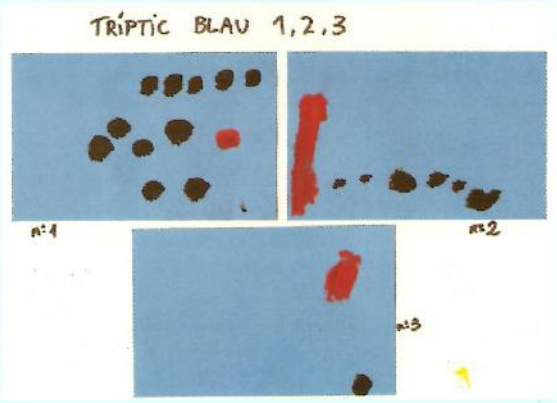

5.- TAMBÉ HEM FET UNA ESCULTURA: LA DONA I L'OCELL

6.- HEM FET UNA SORTIDA A LA FUNDACIÓ PILAR I JOAN MIRÓ:

7.- FINS I TOT, HEM APROFITAT PER CONVERTIR-NOS EN AUTÈNTICS PINTORS I FER UN QUADRE, PER REGALAR AL NOSTRE PARE:

ELS HA AGRADAT MOLT PODER APRENDRE TANTES COSES DE JOAN MIRÓ; ON VA NÉIXER, QUI EREN ELS SEUS PARES, LA SEVA DONA, ON VA VIURE, LES SEVES OBRES.... SOBRETOT, AIXÒ DE PINTAR ALS MÉS MENUTS ELS ENCANTA!!!

El Rei Carnestoltes

TOTS ELS NINS I NINES DE L'ESCOLA CIDE ESTAM IMPACIENTS PER VEURE ARRIBAR EL REI CARNESTOLTES. DURANT EL SEU REGNAT HEM DOBEIR TOTES LES SEVES ORDRES PERQUÈ, SI NO, HAUREM DE DORMIR AMB UN MOIX DAMUNT EL CAP.

PER CELEBRAR LA SEVA ARRIBADA, POSAM UN POC DE MÚSICA PER BALLAR I CANTAR....

DESPRÉS D'UN POC DE BAUXA, EL REI CARNESTOLTES ENS COMENÇA A DONAR LES TRES ORDRES:

1- DUR UNA GORRA

2- DUR UNA CARETA

I LA TERCERA ORDRE: HEM DE VENIR TOTS DISFRESSATS DE SOL. MIRAU QUINS SOLS MÉS VARIATS:

A CONTINUACIÓ VEUREU UNS DIBUIXOS FETS PELS NINS I NINES DEL REI CARNESTOLTES.

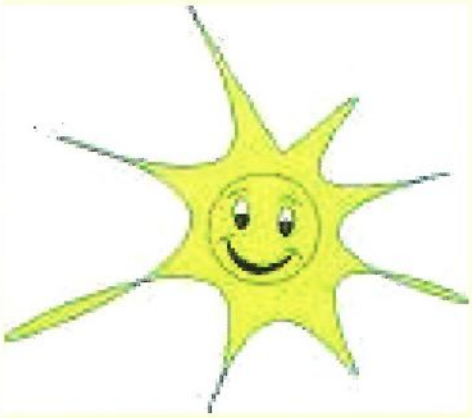

Sembram un arbre

AL PATI D'EDUCACIÓ INFANTIL HEM SEMBRAT DIFERENTS TIPUS D'ARBRES. ELS INFANTS MÉS MENUTS ANÀREM A VEURE, PER TORNS, COM EN JAUME I EN MIQUEL SEMBRAVEN ELS ARBRES. ARA TENIM UN LLIMONER, UN NESPERER, UN LLORER...I MOLTS ALTRES ARBRES I PLANTES PER CUIDAR.

ENS HAN ENSENYAT A RESPECTAR I A ESTIMAR LA NATURA. HEM DE CUIDAR LES PLANTES, REGAR-LES I, SOBRETOT, DEIXAR-LES CRÈIXER PERQUÈ ENS DONIN FRUITS PER MENJAR.

ARA, MIRAU QUINS DIBUIXOS MÉS INTERESSANTS HAN FET ALGUNS NINS I NINES DE CINC ANYS SOBRE AQUESTA ACTIVITAT:

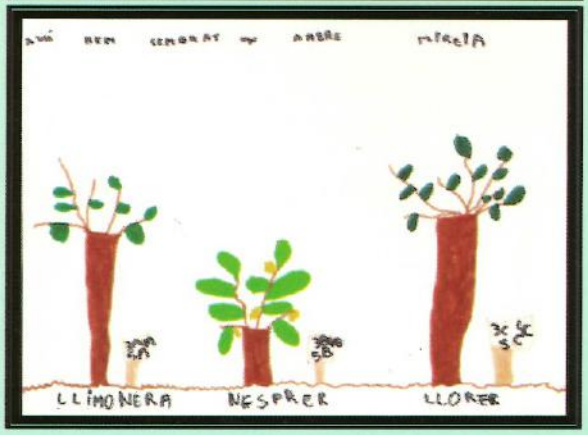

Excursió a l´aula de la mar

ELS ALUMNES D´EDUCACIÓ INFANTIL VÀREM ANAR D´EXCURSIÓ A L´AULA DE LA MAR

DESPRÉS, A CLASSE, VÀREM FER FEINA SOBRE LA MAR.

Feines de 3 anys, segon trimestre

ENS DISFRESSAM DE SAHARAUIS

PINTAM SAHARAUÍS

BEVEM TE

PINTAM ESTORES COM LES DEL SÀHARA

PINTAM, PUNXAM I AFERRAM EL SÀHARA DE DIA I DE NIT

PER SANT JORDI ELS PARES ENS VENEN A CONTAR CONTES

UNA MAMA ENS VA VENIR A PARLAR DEL SÀHARA

Visita al Baluard

ELS ALUMNES D´ EDUCACIÓ INFANTIL DE 5 ANYS HEM ANAT AL BALUARD . AMB AQUESTA VISITA, HEM POGUT VEURE ALGUNES OBRES DEL PINTOR JOAN MIRÓ, HEM VIST ESCULTURES I HEM PARLAT DELS DIFERENTS MATERIALS QUE S´ HAVIEN UTILITZAT , HEM FET ACTIVITATS MOLT LÚDIQUES AMB ELS MONITORS.

Aprenem moltes coses del Perú

Com a part dels projectes solidaris que vàrem dur a terme, als alumnes de 1r cicle ens va visitar en Miquel, un peruà que ens va explicar coses del seu país.

Un dia va venir a la nostra classe en Miquel. En Miquel és peruà i ens va explicar moltes coses del seu país. Ens va posar un vídeo d'on vàren aprendre coses noves. També ens va mostrar instruments típics del Perú i la seva roba.

Vàrem passar un horabaixa molt agradable.

Gràcies Miquel.

1r Cicle

Ed. Primària

Viatjam al Sàhara

Un altre dia, reverme la visita d'Abdi i Joan, qui ens contaren moltes coses del Sàhara

Un altre dia va venir un home saharià i ens va narrar un conte en el seu idioma, traduït per una altra persona a la vegada. Ens va contar moltes coses del seu país i es va vestir ell i les mestres amb la roba típica. Va ser molt interessant.

CIDE

COL·LABORA EN PROJECTES DE COOPERACIÓ

Sabem de les diferències entre els països, mentres nosaltres vivim en una societat de benestar, a altres parts del món hi ha famílies que viuen amb menys d'un euro al dia...

Nosaltres consideram que amb petites accions des del nostre entorn més proper podem afavorir un canvi.

ALUMNES DE 1r DE PRIMÀRIA

1

Per aquest motiu des de l'any 1992 joves i monitors d'Es Moli, de forma altruista viatgem al Perú per conèixer i col·laborar d'aprop la realitat d'aquest país. Gràcies a actes com el d'aquesta setmana al CIDE a través de la vostra col·laboració s'ha pogut invertir amb material i doblers recaptats a projectes que es desenvolupen allà.

ALUMNES DE 2n DE PRIMÀRIA

A partir de tot això que ens han explicat sabem que:

· No tenem televisió ni mòbils.

· Quan els nins surten de l'escola han feine per ajudar als seus pares.

· Els nins juguen amb les pedres i rodes de cotxes. No tenen joguetes.

· Hi ha nins que no tenen sabates.

. Tenen pocs medicaments.

I com també hem après moltes coses, hem fet un mural (que aquí no hi cap), però que està ple de missatges cap els NINS i NINES del PERÚ.

Aquest estiu el se'n duran allà (juntament amb el material que hem aportat) i es faran una foto amb el mural que llavors ens tornaràn.

A la pròxima revista vostreu la fotografia.

GRÀCIES ALUMNES del 1r CICLE de PRIMÀRIA.

5

Anglès a primària

Els nins i les nines de la classe de 3r A d'Educació Primària vàren fer un projecte per tal de treballar el vocabulari relacionat am la casa, sota el títol "My House".
Vet aquí una petita mostra del que vàren fer els alumnes d'aquest curs.

Claudia Quetglas

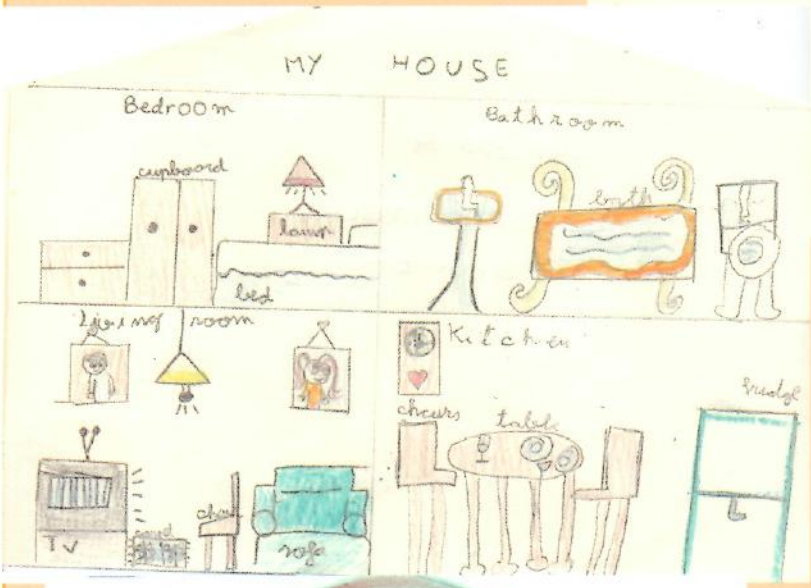

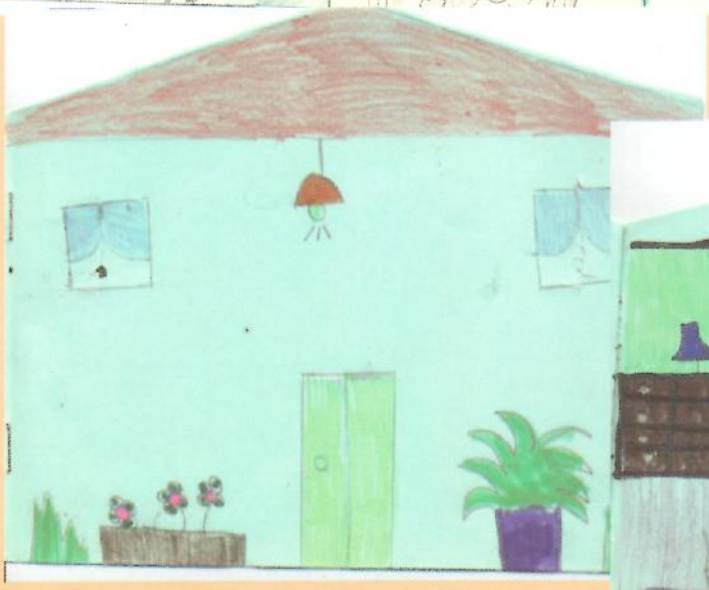

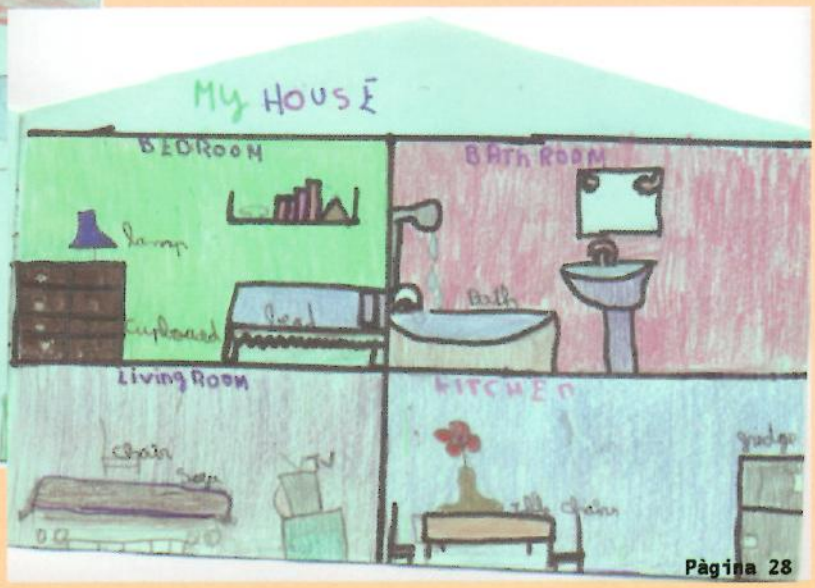

Paula García

Activitats del dia del llibre

Des de fa anys, el dia del llibre esdevé l'excusa perfecta per incentivar una mica més els nostres alumnes en el món màgic de la lectura...

Sant Jordi lluitant amb el drac, per Maria Crespi de 4t

Marina

Javier

Irene 4t C

Redaccions a primària

Els alumnes de Quart de Primària aprenem a fer narracions :

LA ROSA LILA MILAGROSA

Hi havia una vegada un home i una dona que estaven molt malalts. Les seves filles Clara i Silvia havien sentit dir que hi havia una rosa que curava la gent. Però hi havia un problema, que aquesta rosa habitava a la muntanya de " Sierra Nevada ", a Granada.

Varen fer un llarg camí, passant per : camps, rius, ponts, boscos i muntanyes, fins que varen arribar i comencaren a cercar la rosa. Ja cansades, la varen trobar. Quina alegria varen tenir! Però resultava que la rosa només podia estar un dia sense estar plantada,per sort, una dona de per allà els va dir que els deixaria un cavall per tardar menys en arribar a casa. Quan varen arribar, la rosa era mig morta, però de seguida li varen posar aigua.

Varen passar dies i dies fins que va reviscolar, i li varen poder llevar un pètal per a cadascun. Se'l varen prendre, i comencaren a sentir-se millor. Poc després es varen curar i es posaren molt contents. Temps després la varen vendre, i es varen tornar rics.

Així la família estava contenta de tornar a estar bé.

Clara i Silvia

UN DIA FANTÀSTIC

Un dia molt assolellat i bonic, en Marc, na Núria i na Marta varen venir a jugar a ca meva.

En Marc va proposar jugar a pirates. Totes hi estàvem d'acord, i començàrem a jugar. Ens vàrem disfressar de pirates, i ens vàrem imaginar que el sofà era el vaixell pirata i que els coixins que hi havia en terra eren els taurons.

Vàrem travessar oceans i lluitàrem contra altres pirates.

Va ser un dia fantàstic i inoblidable.

Irene de 4t B de Primària.

Ens inventam un conte (Segon cicle de primària).

"El cas del robajoies"

Un dia el detectiu Martin es va aixecar molt prest. Estava molt despistat perquè era el seu primer dia de treball. Duia molt de temps esperant aquest moment. El van cridar per telèfon, era la comissaria, li deien que anàs a cercar la seva placa autèntica i el seu propi coixe de patrulla, i també que podia anar a comprar una pistola per casos d'emergència. Els va fer cas, i va anar cap a la comissaria a cercar els objectes.

Varen passar dies i dies, i a la fi, va arribar el seu propi cas. Era "el cas del robajoies" una persona dolenta que sempre robava bancs. El detectiu Martin va anar a cercar un company, perquè l'ajudàs. Varen anar fins al coixe i posaren les sirenes.

Varen trobar el lladre a una joieria. Casualment, era la més gran de la ciutat. Quasi el varen atrapar, però es va escapar.

"El robajoies" se'n va anar per un carrer que no tenia sortida. En Martin el va perseguir i, finalment, el varen capturar. Ara totes les joies i diners estan assegurats en una caixa forta.

Josep, Albert i Andrés. 4D de Primària

ANDREA LA LISTA

Érase una vez una niña llamada Andrea ¡Muy lista! TANTO, que sacaba sobresalientes en todos los exámenes que le hacía su profesora Marta, la mejor de todas las profesoras. Era la preferida de todos, sobre todo de Andrea. Se había convertido en la empollona de todo el colegio; si alguien tenía alguna duda, le preguntaban a ella: matemáticas, catalán...

Un día decidieron pasarla a quinto curso. Le era tan fácil cuarto que le llegó a aburrir. Se puso tan contenta, ya que le iban a cambiar de curso, pero por otra parte estaba triste, porque se tenía que ir con otra señorita. Así, decidió quedarse en cuarto.

Olga 4ºB de Primaria.

EL SUEÑO DE VOLAR

Aquel atardecer se convirtió en algo diferente.

Mientras paseaba observando la vegetación del bosque, vi a lo lejos lo que parecían ser los restos de un avión abandonado.

Me acerqué para comprobarlo y una gran emoción me absorbió, ya que mi sueño era volar pilotando mi propio avión. No lo dudé ni un solo momento, me subí de inmediato y me senté en el viejo asiento de piel. A pesar de la suciedad, aún se distinguían los relojes del accidentado aparato, algunos de ellos estaban rotos.

Durante unos minutos cerré los ojos después de hacerme con los mando del avión y me imaginé que volaba con el mio propio. Fue un momento maravilloso que nunca olvidaré.

Aina de 4t B de Primària

Aprenem a fer mots encreuats

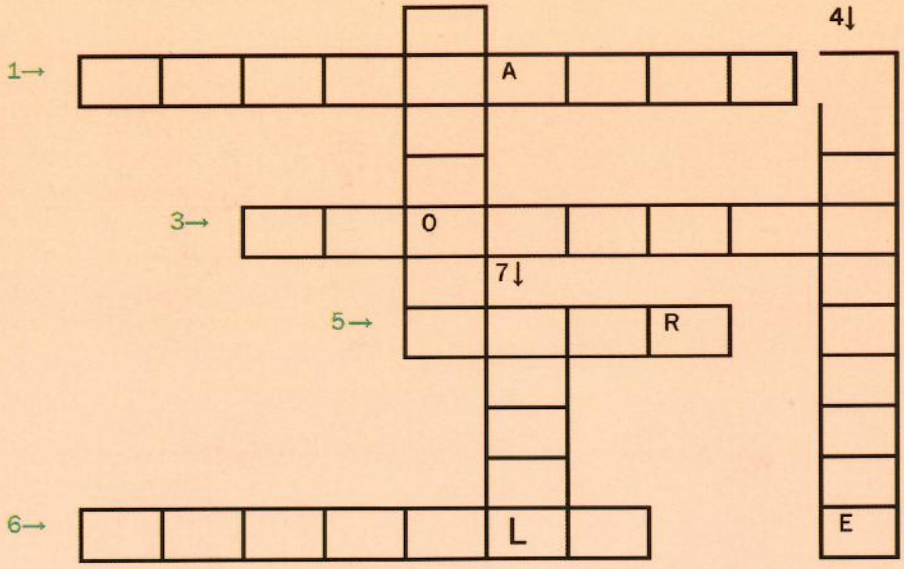

Endevina les set paraules d'aquests mots encreuats. Totes porten h.

2↓

1.- Avió que s'enlaira i aterra a l'aigua.
2.- Persona que cultiva l'hort.
3.- Que no està permès.
4.- Mesura de longitud que equival a 100 metres.
5.- Dia que va abans d'avui.
6.- Màquina per transportar persones o coses d'un lloc a un altre.
7.- Persona que sap obtenir el que vol, que diu el que convé en cada moment.

Alumnes de 4tD de Primària.

Projecte Solidari

Els alumnes de 6è A han preparat treballs de recerca que parlen sobre el Sàhara Occidental i la vida del poble sahrauí.
Per aquells que no estau familiaritzats en allò que és un treball de recerca, us direm que és una eina important per aprendre a redactar. Els alumnes cerquen per diverses fonts (enciclopèdies, Internet, llibres de text...) i després en fan un resum amb les seves paraules, cosa que els ensenya a sintetitzar, els fa pensar i els obliga a redactar. Per tant, darrere de cada feina d'aquestes ens trobam amb una forma lúdica d'aprendre.

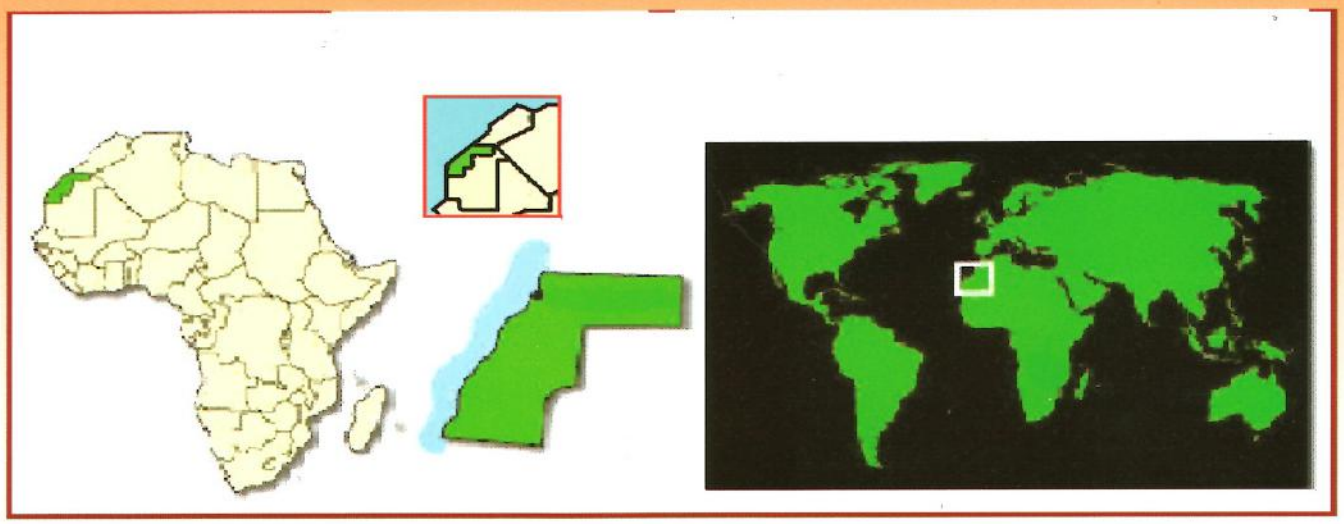

Els habitants del Sàhara actual són blancs, amb alguna mescla negra, i segueixen la religió musulmana. L' idioma sahrauí és un dialecte àrab anomenat hassanià. Els sahrauís són nòmades, per això sempre ha estat difícil fer-ne un cens de població; menant ramats es mouen per un extens territori, tot seguint la pluja, a la recerca d'aliments (d'aquí que es diguin "fills dels núvols"). La seva societat és tribal, com moltes altres d' Àfrica. Els sahrauís estan organitzats en famílies i, a causa del nomadisme, els seus campaments estan formats per tendes de campanya transportables, anomenades "haimas". Les famílies s'agrupen en clans, fraccions i tribus. Cada tribu té un guia anomenat també "xeikh". Les tribus s'agrupen en assemblees ("jemaas"). La dona assumeix tota la responsabilitat tant a la haima com a la resta de la tribu. En la vida quotidiana, ha de prendre decisions, s'encarrega d'educar els fills, munyir les camelles... L'home passa llargues temporades fora, amb els camells que transporten productes com la sal. Des de la colonització, la vida quotidiana i els costums del poble han sofert canvis. Això provoca pobresa. La població s'utilitza principalment com a mà d'obra barata.

Xavi

Opinions personals

Jo trobo que la gent aporta diners per al poble sahrauí però penso que s' hauria d'enviar més menjar, aigua, medicaments i altres coses imprescindibles per a una vida sense problemes. Els diners també són importants però les coses que he anomenat anteriorment són més importants.

David Pou

Jo trobo que el poble sahrauí té malalties i altres mancances que es podrien pal·liar amb aportacions monetàries per poder comprar medicines , aliments , aigua, ... Però s'ha d'anar amb molt de compte quan es fan aportacions a segons quines ONGs perquè n' hi ha que no només agafen els diners necessaris per a la ONG , també agafen diners per a ells.

Carles Gil

Viatge a Jaca

AVENTURA A JACA

Dilluns 15 de gener.
A les 13:00h ens trobam tots a l'aeroport, puntuals com un dau. Agafam l'avió a les 15:00h, i 40 minuts més tard arribam a l'aeroport de Saragossa. Agafam les maletes i pujam a l'autocar. Ens posam els auriculars de l'mp3 i, quasi sense adonar-nos-en són devers les 19:30h i arribam a l'hotel. Ens fan esperar 10 minuts a l'entrada de l'hotel, morts de fred i cansats, i amb moltes ganes de pujar a les habitacions. A la fi pujam hi podem pujar i "dormim", ja que quasi ningú ho fa. Demà serà un altre dia.

Dimarts 16 de gener.
A les 8:00h sona el telèfon, i hem d'agafar-lo i tornar-lo a penjar. Ho feim com podem, perquè ens costa molt obrir els ulls de la son que tenim. Baixam a les 8:30h. Berenam i partim cap al parc natural d'Ordesa

decebuts per no poder esquiar. Després de passar una bona estona dins l'autocar, arribam a un lloc ple de neu, o això creim. Començam a fer fotos, i a tirar-nos neu, i alguns aprofiten per anar al bany. Ens separam en dos grups i ens diuen que allò blanc no és neu, sinó humitat de la nit congelada, i que no facem el beneit tirant-nos-la, perquè correm perill de refredar-nos i, encara pitjor, de congelar-nos. També ens avisen que pot ser trobarem óssos, perquè amb això del canvi climàtic mai se sap. Començam a caminar i ens aturam a un lloc a berenar. Continuam i arribam a una cascada. A prop d'allà ens aturam a dinar i més tard, cansats, agafam l'autocar i arribam a l'hotel. En arribar ens deixen temps lliure per anar pel poble i, a les 21:45h, baixam a la discoteca fins les 0:00h.

Dimecres 17 de gener.
Al matí anam a Candanchú a jugar amb la neu artificial. " Ja que no podem esquiar, el mínim que poden fer es deixar-nos jugar amb la neu, no? " pensam tots. Hi ha una pista on hi ha gent esquiant, que ja ha pagat el curset, i a nosaltrres, com que no podem esquiar, ens deixen un trosset de pista artificial. Ens posam a jugar i als 10 minuts ve un home i ens diu que aquí no podem estar, que anem més al fons. Anam allà on ens han dit. Hi ha un pendent i ens tiram per allà, i feim el boig i, quan començavem a passar-nos-ho bé, ve l'home d'abans i ens diu que hem de marxar d'allà perquè feim nosa als esquiadors. Decebuts, tornam cap a l'autocar per anar a visitar un poble anomenat Valle del Hecho i Ansó.

Després de fer una volta pel poble i comprar galletes artesenals, tornam a l'hotel, ens canviam la roba i dinam. A les 16:00h ens trobam al hall de l'hotel i ens tornam a enfonyar a l'autocar directes cap a Pirenarium, un parc temàtic on hi ha representats a escala els llocs més emblemàtics del Pirineu aragonès. A la nit, després de sopar, anam a la bolera on jugam dues partides, i tornam a l'hotel passades les 00:00h.

Dijous 18 de gener.
Avui ens aixecam mitja hora més tard, perquè entre que vam arribar a les dotze i quasi no hem dormit, estam que no podem. Després de berenar, tornam al bus del nostre estimat amic i conductor Antonio i arribam a San Juan de la Peña.

En baixar de l'autocar, ens adonam que això é enmig de la muntanya i fa molt de fred. Entram al monestir i una dona molt simpàtica ens n'explica la història i, com que la veim molt entregada, al final de la visita li dedicam un fort aplaudiment. Després anam a una església que és a prop i on fa molt de fred.
Per la tarda ens duen a visitar " La Ciudadela " de Jaca.

Més tard ens deixen temps lliure. A les 18:45h ja som a l'hotel, preparats per anar a la pista de gel. Això és tot un espectacle. Queim, reim i tornam a caure, alguns s'agafen a un amic o amiga, i així, si patinen i cauen, ho fan acompanyats i és molt més divertit.

A les 21:00h deixam la pista i arribam a l'hotel, on sopam i a les 22:00h anam a la discoteca. Allà ballam, reim i mitja hora més tard arriba un grup d'estudiants de Teruel que comencen a molestar-nos. Un poc abans de les 00:00h, per poc hi ha brega amb els de Teruel. A les 00:00h abandonam la discoteca i anam a les habitacions. Hem de fer les maletes, que demà ja partim cap a Mallorca.

Divendres 19 de gener.
Ens aixecam més prest i més cansats que mai i baixam a berenar. Després tornam a pujar i davallam les maletes. A continuació anam a Saragossa a visitar-la... sense baixar de l'autocar! Després d'això visitam la Basílica del Pilar, aquesta vegada, però, a peu, he he...

Quan ja hem acabat la visita, morts de fam, ens duen a un restaurant on dinam i a les 14:00h. Ens deixen temps lliure fins les 14:30h. A les 14:30h estam llestos per partir i ens acompanyen fins a l'aeroport. Abans, però, el nostre conductor (al qual vam dedicar una cançó) s'acomiada de nosaltres i li dedicam un calorós aplaudiment. A l'aeroport, embarcam i 40 minuts més tard arribam a l'aeroport de Palma. I ja només ens queda per dir que aquest viatge a la neu, encara que no n'hi hagi hagut, s'ha convertit en una inoblidable i meravellosa aventura.

Judith Torralba Llinàs
i Sara Villar Zafra.
2 eso A

Viaje a Jaca

Día 15-1-2007

Los profesores nos dijeron que la hora de encuentro, en el aeropuerto, era a las 13:00h. , pero, a las 12:30h. , ya estábamos casi todos delante de Air Europa. Había diferentes grupos de alumnos reunidos, pero todos comentaban el mismo tema: lo que nos esperaba en el viaje que se avecinaba.

Sobre la una de la tarde empezamos a facturar y a despedirnos de nuestros padres y familiares. Un rato después, subíamos al avión. En menos de 45min. , habíamos llegado a nuestro destino; Zaragoza.

A las 16:00h. , subíamos a los autobuses para llegar al Hotel Oroel, de Jaca, a las 18:30h. Al llegar, los profesores repartieron las habitaciones a los grupos y nos dejaron, hasta las 21:00 h., tiempo para ver las habitaciones, ordenar las cosas, etc....
A la hora antes mencionada, bajábamos a cenar. Después nos fuimos a nuestras habitaciones para descansar.

Día 16-1-2007

A las 8:30 bajábamos a desayunar. Al terminar fuimos todos a la recepción para esperar a los profesores que nos darían la comida y nos acompañarían al Parque de Ordesa.
Nada más llegar allí encontramos el suelo lleno de escarcha y un río congelado. Más de uno fue a aquel río y se mojó los pies a causa de la ruptura del hielo de éste.

Nos dividieron en dos grupos para que los profesores y monitores nos pudieran explicar mejor las reglas y el recorrido. En la mayor parte del recorrido fuimos siguiendo el río, en el que había varias cascadas, en las cuales nos parábamos para hacer fotos y hacer un pequeño descanso.

Antes de volver a los autobuses, nos encontramos una parte con más nieve en la que no paramos de jugar. En poco más de una hora llegamos al hotel, en el que muchos aprovecharon para ponerse cómodos o prepararse para ir a la discoteca.

La mayoría tenía muchas ganas de estar allí y, al llegar, una gran parte se puso a bailar. Llegó un momento en el que los profesores salieron a la pista, pero había otros que se negaban.

Todos acabamos agotados.

Día 17-1-2007

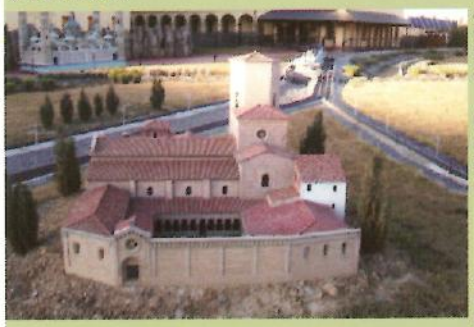

A las diez de la mañana llegamos a la estación de esquí de Candanchú, pero lo que vimos nos decepcionó: las montañas que normalmente estaban llenas de nieve, estaban cubiertas de hielo de la nieve artificial.
Estuvimos un rato jugando a deslizarnos por la nieve. En ese rato nos divertimos mucho, pero después volvimos a los autocares.

Luego nos fuimos a un pueblo llamado Echo, en el que nos dejaron tres cuartos de hora para pasear e ir al mercado.
Después volvimos al hotel a comer y a quitarnos la ropa de la nieve, para ir después al Pirenarium, en el que vimos diferentes miniaturas de las zonas y monumentos más importantes de Aragón.

Al terminar la explicación de las maquetas vimos un vídeo en el que un Quebrantahuesos sobrevolaba los Pirineos y otro en el que nos ensañaba el nombre de los valles, picos, pueblos y ciudades.
Por último, nos dejaron mirar por las tiendas de recuerdos. Volvimos al hotel, cenamos y nos marchamos a la bolera, en la que algunos no pudieron acabar la primera partida porque era tarde y tuvimos que regresar, a las 24:00h., al hotel.

Día 18-1-2007

Por la mañana nos dividieron en dos grupos. Uno se fue a San Juan de la Peña, en el que hizo un recorrido mientras explicaban las utilidades de cada estancia. Mientras, el otro grupo había ido a la iglesia que había en el pueblo, donde nos explicaron los distintos elementos en la construcción de las iglesias y enseñaron la habitación en la que se escondían cuando había problemas. Después, cada grupo se cambió por el otro para ir a ver lo que les quedaba.
Al mediodía volvimos a visitar la Ciudadela de Jaca divididos, otra vez, en dos grupos. Allí nos explicaron la historia del castillo, su estructura, para qué servían y dónde guardaban las cosas.

Al terminar nos explicaron la historia de la catedral de Jaca y nos ofrecieron una visita voluntaria a ésta. Aunque la mayoría decidió ir a comprar recuerdo y pasear por las tiendas de Jaca.
Sobre las siete menos cuarto nos hicieron volver al hotel para coger la chaqueta y los guantes, para después ir caminando a la pista de hielo. En la mayoría de pantalones de algunos alumnos había más hielo que en la propia pista. Para decepción de una gran parte, sobre las nueve tuvimos que irnos al hotel para cambiarnos e ir a cenar.
Por último fuimos a la discoteca, para disfrutar al máximo de la última noche. En la entrada de la discoteca nos sorprendimos al ver que otro colegio también estaba esperando para entrar. Cuando estuvimos dentro, la mayoría de nosotros nos cortamos para bailar, pero poco a poco fuimos cogiendo confianza e hicimos como si los del otro colegio no estuvieran. A las doce, agotados, nos fuimos a dormir.

Día 19-1-2007

Esta vez nos dejaron levantarnos media hora más tarde. Desayunamos, terminamos de hacer las maletas y cogimos el autocar hasta Zaragoza. Cuando llegamos, un monitor nos explicó, dentro del autocar, los diferentes monumentos de la ciudad. Llegamos a la Basílica del Pilar y nos la estuvo enseñando. Al mediodía nos dirigimos al restaurante. Estuvimos, aproximadamente, una hora. Después nos dejaron tiempo para pasear por la ciudad y hacer las compras. A una hora determinada nos hicieron quedar en la Antigua Facultad de Ciencias y Medicinas.Allí cogimos los autocares para dirigirnos al aeropuerto. Al llegar allí, facturamos y, enseguida, embarcamos. 40 min. Más tarde estábamos en Palma. Recogimos las maletas y nos despedimos, deseando con ganas, que llegue el próximo viaje de estudios.

Ariadna Orejón Mancilla
Marina Gomila Albal.
2º ESO-E

Exercicis de dibuix

A educació plàstica estudiam les diferents formes d'estrelles a partir dels polígons regulars bàsics: triangle, quadrat, pentàgon, hexàgon, heptàgon i octògon.

Dibuix de Sandra Trojassovoska 1r ESO E

JORNADA ESPORTIVA DE 1R D'ESO. DILLUNS, 2

A petició dels alumnes de 1r d'ESO, es va realitzar durant el dilluns, 2 d'Abril, una Jornada Esportiva: Futbol 7, Bàsquet 3 x 3, Vòlei i Mato.
Tots els alumnes es varen inscriure a només 1 esport i, durant tot el dematí, jugaren segons l'organització, els partits corresponents a cada esport i amb el sistema de Lliga (per punts totals).

TORNEIG BÀSQUET 3x3

GRUP A	GRUP B
BAD BOYS	ALL STAR
CON STYLO	BÀSQUET JAM
LOS LATIN KING	ÚNICAS
LAS PEXUS	

All Star

Bàsquet Jam

Bad Boys

Únicas

TORNEIG MATO 6x6

GRUP A	GRUP B
BAD GIRLS	LAS MACARRAS
THE PUNISHERS	THE BEST
STARS	LOS SUNSHINES
LOS GOYA	THE KILLER

"The Punishers"

"Bad Girls"

"The Best"

"Los Goya"

TORNEIG VOLEI 6x6

Equips:

LOS TIGRES
THE DANGER GIRLS

Els esports amb una major participació varen ser Mato, Bàsquet 3 x 3 i Futbol 7 i ,per tant, els partits es varen dividir en dos grups (A i B) ,dels quals els equips amb més puntuació passaren a la final. A dins la puntuació obtinguda segons el resultat, s'afegia 0 punts, 1 punt o 2 punts pel vestuari d'equip confeccionat per ells mateixos.

"Los Tigres"

"The Danger Girls"

TORNEIG FUTBOL 7x7

GRUP A	GRUP B
THE CROWS	THE SEVEN
MATA LAS CAÑAS	GOLDENBOYS / LOS IRREPETIBLES
LOS HOMBRES DEL LUISMA	SENSE NOM
LAS HABICHUELAS	

Los Hombres de Luisma"

"Los Habichuelas"

"The Crows"

"Los Seven"

Gimcana CIDE 2007 "UN OASI AL SÀHARA"

Un any més, i durant la setmana cultural, hem fet la gimcana pels grups de 1r i 2n d'ESO. Un grupet de professors maliciosos (entre els quals destaquen na Puri, en Fernando Rotger, n' Isa Díaz, en Sergio Baos, na Xisca i, per suposat, la pitjor de totes, na Trini) ens hem reunit i hem preparat les proves per fer sofrir els nostres "estimadíssims" estudiants de secundària.

El tema central de la gimcana era el Sàhara, i quasi totes les proves giraven entorn a aquest argument. De fet, una de les proves es deia "Les mòmies del Sàhara" i en ella els estudiants havien de recrear una sessió de momificació, un dels antics rituals. Si voleu veure un exemple, aquí en teniu dos:

Una altra de les proves consistia en canviar el punt de vista femení i masculí, això vol dir que els al·lots i les al·lotes s'havien de canviar la roba. Vàrem veure cada "modelet"...

Tampoc varen mancar els superherois. Un grupet de superherois havien de rescatar en Fernando Rotger de tots el perills que l'envolten al col·legi. Vet aquí un grup de cinc fantàstics!

I els "hiphopers". Quin perill!

Però els que més ens varen agradar varen ser els dansarins del ventre de 2n ESO C (que, tot s'ha de dir, tenien una coreògrafa d'exepció; na Puri) DSCN1637. I tots els "frikis" sense vergonya! .

Finalment, els guanyadors varen ser els alumnes de 1r ESO E i els de 2n ESO A i 2n ESO E. Enhorabona a tots... i l'any que ve... més!!!!!!

Optatives de teatre

Electra-tra

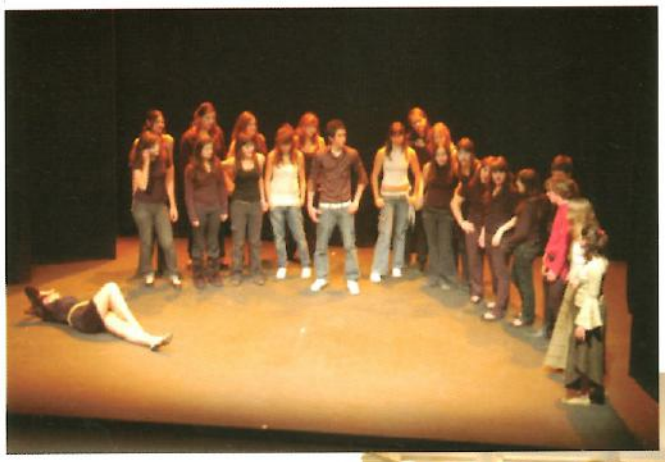

Si triam un nom per descriure les dues obres que han representat els nostres alumnes de les optatives de teatre , aquest és **il·lusió.**
Muntar una obra amb tants d'alumnes representa molts reptes per als professors, ja que el constant flux de personatges i el moviment de l'acció es-devenen primordials.
Cada nin no només ha d'aprendre el seu personatge, sinó que ha de desenvolupar la capacitat d'improvisar si la cosa no va bé. El text no és més que l'excusa per aprendre a interpretar.

Electra-tra

A partir d'un mite, es desenvolupa una obra divertida on els cors esdevenen una de les parts principals de l'obra.
Les aventures d'Electra i el seu germà estimat es convertiran en l'eix de tota la història, ajudats sempre de la música i el ritme, que acaben de donar color a cada un dels personatges.

La ratonera

La ratonera

Els nostres alumnes desenvolupen una peculiar versió d'una obra clàssica, que s'ha representat més de 30 anys als teatres del westend londinenc. . Amb tocs d'humor, cada un dels personatges mostra lentament les seves pors i, sobretot, el passat obscur que vol amagar.
La "pesada" senyora Boyle es convertirà en l'excusa ideal per treure a la llum els problemes de cada un dels hostatges.

Feim Cal·ligrames solidaris

La solidaritat es pot expressar de moltes maneres, i els nostres alumnes de Batxillerat ho han fet col·laborant en moltes activitats; una d'elles ha estat fer cal·ligrames que tractin el conflicte del Sàhara. La imaginació, com podeu veure, no està barallada amb la reivindicació.

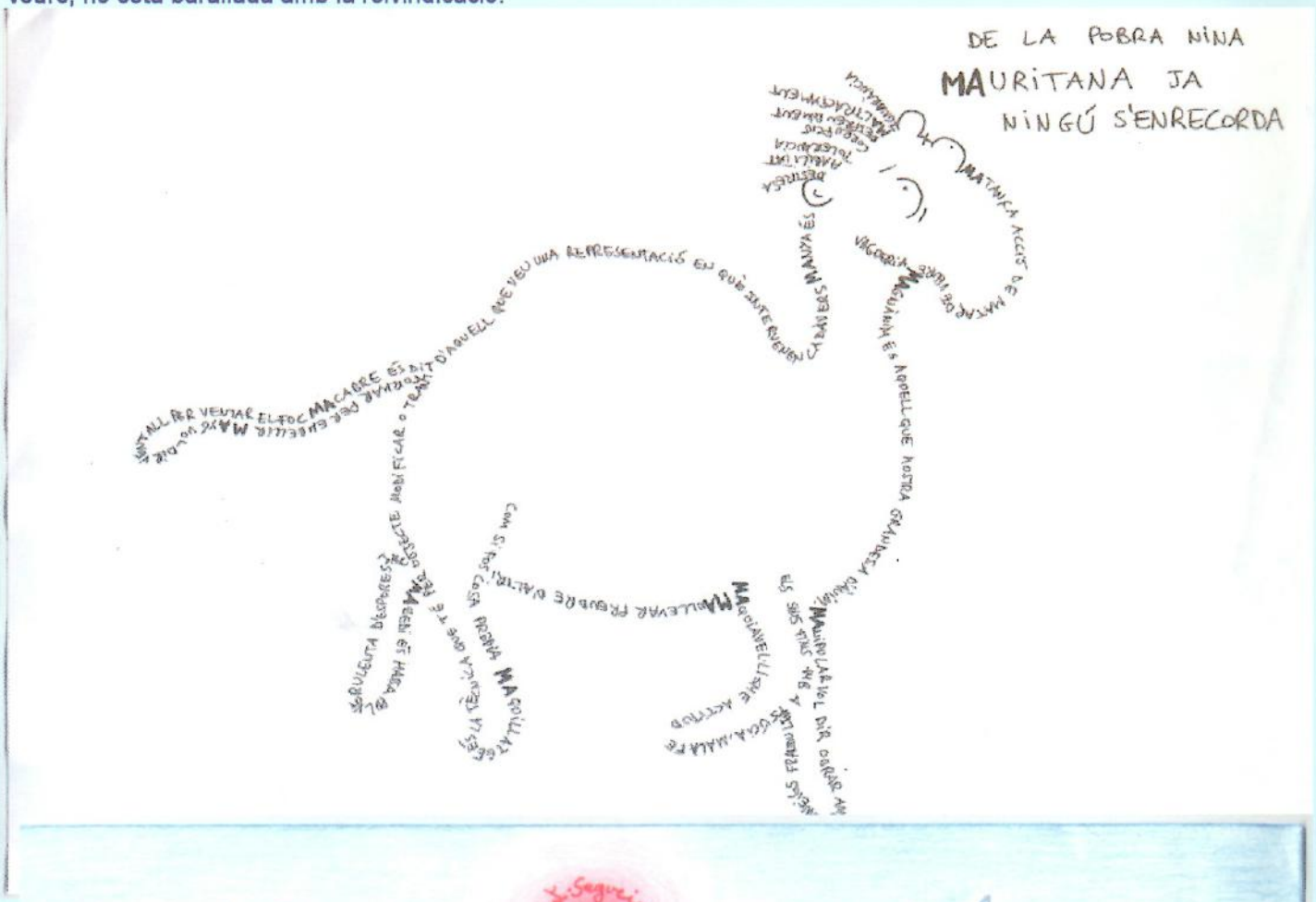

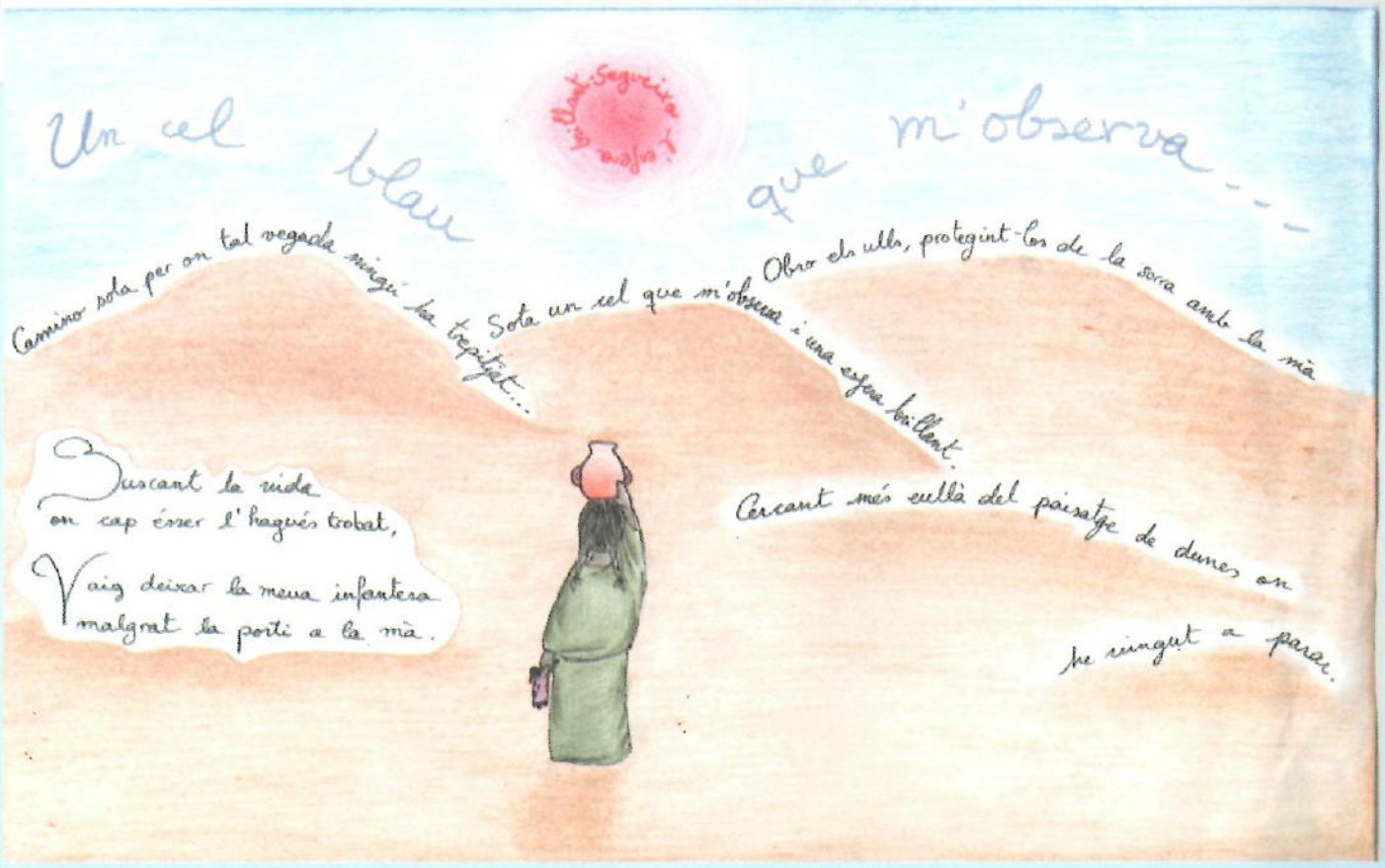

La mare d'en Ramírez

Les raons per les quals una persona decideix dedicar-se a fer teatre són molt diverses.
Molt més difícil és per a un alumne "atrevir-se"a plantar-se damunt un escenari i enfrontar-se a allò que més temen tots els adolescents, LA POR AL RIDÍCUL. Si a això li afegim que aquests al·lots han fet els assajos de teatre en hores seves (ja que a Batxillerat no existeix aquesta optativa), entendrem el mèrit d'uns joves que cada divendres horabaixa han estat a l'escola fins ben tard. Ara bé, no només hi hem de veure l'esforç, també hem de mostrar la mel d'aquesta activitat. S'han ajuntat persones de diferents edats (alumnes de 4t d'ESO, 1r de Batx, 2n de Batx i una universitària), s'han conegut persones de diferents centres (alguns no estudien a la nostra escola) i, sobretot, han aconseguit fer amics fora del seu entorn habitual.
La capacitat d'improvisació, ser capaços de riure's d'ells mateixos, la complicitat adquirida gràcies a l'esforç del grup, la superació dels mals moments, les discussions, les alegries, els nervis i, sobretot, la desconnexió han fet que allò que podria ser un esforç es convertesqui en la via d'escapament d'uns al·lots que, com tots nosaltres, necessiten fugir de la pressió diària a què ens veiem sotmesos.
El fet de trobar els pares després de la representació i que et diguin que el teatre s'ha convertit en allò que més entreté els seus fills divendres horabaixa és el millor premi que pugui obtenir una escola, l'acceptació per part dels seus alumnes que el col·legi no només és una eina per aprovar exàmens, sinó que també és el lloc on aprenen i s'esplaien .

CRIATURES

Criatures és una obra que ens reflecteix a tots. Aquells que encara són més a prop de la infantesa es veuen retratats a través dels infants, una mica malcriats i amb mala bava, que ens mostren les escenes. Els que ja ens sentim a l'altra part, és a dir, a la dels sofridors, veim com part de les nostres vides queda retratada a través d'aquests personatges histèrics i moderns que no acaben d'assumir el rol que els correspon, el de pares. A part de la ironia i la caricatura, l'obra ens mostra una vegada més que la societat va una mica perduda cercant l'equilibri entre la modernitat i allò que havia estat tota la vida. És graciós veure com uns adolescents, que encara no han pogut viure situacions com les que ens proposen, poden aconseguir aquesta fidelitat i aquesta ironia amb la intenció de convertir-se en miralls de cada un de nosaltres. O no us hi heu vist reflectits?
Sincerament, jo sí.

Cinema en anglès, BABEL

It is said that the Tower of Babel was an ambitious monument constructed by humans who wanted to reach the Heaven. God became so furious that he gave every worker a different language and they did not manage to end the building.

The adapted film *Babel* tells us the story of some characters from different parts of the world, most of whom are connected among them. We can see there that people in general tend to act without thinking about the consequences those acts could have. Moreover, we can notice how people react under a very high level of pressure and, in spite of all, how poor people always end badly whereas rich people have a good ending.

Another point of the film shows us that people (and sometimes without realising) treat worse those lower classes than higher ones and, most of the times, the first ones offer us more help than the last ones.

To sum up, Babel is a good movie to think about life and reflect about our behaviour with other citizens.

Mª Cristina Llecha Jofre, 2n Batx. B

I am going to give my opinion about Babel, a film that I watched in a school's activity two weeks ago.

On the one hand, I think that the film was a veritable moral lesson about some present problems like prejudices and social inequalities. Furthermore, there are a lot of subtopics, maybe too; for example: physical disabilities, extreme poverty, incest or illegal immigration. Another important aspect in this film is the slowness of the happenings, which makes us believe that we are reading a novel.

On the other hand, I think that it is a very boring film and, consequently, it seems that it will never end. Besides, the connexion of the different tragic stories is very improbable and so, it looks a very forced argument.

I am going to finish saying that I had already watched that film and I got bored twice. As far as I am concerned, I think that going to the cinema should be an entertainment action and not a literature class. That's why I did not like this film.

Dani Mulet

Babel is a drama that tells us a story about a family in Japan, Mexico-USA and Morocco, which do not seem to have anything in common but are actually linked by an accident.
By means of the three stories Babel wants to criticise the situation of the world today, its globalisation and the incomprehension and loneliness that people suffer in silence, in the first and third world.
I really liked the way the film joins the different stories, which are very interesting and sad. The film also has some scenes with sense of humor and irony.
The actors of the movie seemed to me to be very good, all of them, who acted in a very natural way. Before watching the film I had heard very good critics about the movie and I knew that it had won a lot of awards, so I expected it to be a good movie and it did not disappoint me.
To sum up, Babel is a film I did like because it is well done and the argument is original, different to most of the films that are being done lately.

Nadia Benedicte Pape

PAU LLUÍS FORNÉS (1930-2006)

Lluís Berga, Carlota Bujosa, Zaraida Gil, Adrián Mas, Ferran Rosa, Manu Rosa, Miquel Salom y Alicia Tesías.

UNA VIDA DEDICADA A LA PINTURA

Hace unos meses, un grupo de alumnos motivados por nuestro incansable y querido Miguel Massot decidimos formar un grupo de investigación, por llamarlo así, con el fin de indagar acerca del pintor Pau Lluís Fornés, recientemente fallecido, amigo de Miguel.

Se inician los contactos con unos familiares genoveses, los de Ca´n Salians, pensando hablar con una sobrina (de poble) del pintor. Ellos nos dieron el teléfono de su hermana. ¡Fantástico!

Mercedes, som en Miquel d´es Forn...Volem parlar d´en Pau...
A sa teva disposició: quan vulguis, a ca meva, prop de ses Avingudes...
Fet! Ja te diré quan els al.lots, un grup d´alumnes del CIDE, poden venir.

Nos encontramos a la puerta de su casa, en Ricardo Ortega el día y la hora acordados. Nos acompañan tres profesores: Miguel, David y Carlos, de fotógrafo.

Ascendemos a las alturas, un piso céntrico que domina campanarios de iglesias palmesanas, Catedral incluida. A lo lejos, Génova, Na Burguesa..., lugares próximos en el alma. En la terraza, unas plantas ornamentales y otras... culinarias; entre ellas, perejil. (Entrañable tortilla con perejil. ¿Verdad, Mercedes?)

Nos recibe una mujer dinámica, fumadora, expresiva, con una tristeza todavía reciente..., que acaba de salir de una dura enfermedad: Mercedes.

Domina la foto: Carlos Font

Pinturas en casa de Mercedes
(Arriba, los cuadros de su madre)

Todo cuanto la rodea parece recordar al hermano pintor, algo mayor que ella: once años de diferencia.

Pequeños dibujos de su madre. Era una excelente bordadora. No sólo hacía el dibujo, muchas veces difícil, sobre la tela, sino que escogía ella también los colores.

Empieza una caótica narración, sentida, en forma de monólogo interior, interrumpida por alguna de nuestras preguntas, en busca del tiempo...¿perdido?

"Juicio de Salomón"

Pablo nació en El Terreno. Nuestro padre tenía allí una famosa herrería. Hacía auténticas formas artísticas en sus trabajos de forja. "De casta le viene al galgo": por partida doble.

Destaca en la pared del salón un enorme "Juicio a Salomón". En la repisa, una fotografía en blanco y negro, en la que aparece el artista, menudo y vivaracho, haciendo donación de un cuadro a nuestro monarca, Juan Carlos, largo y dicharachero. ¡El populismo de los Borbones!

También regaló un cuadro a la infanta Cristina, duquesa de Plama.

Cursó sus estudios de bachillerato en el Instituto. Luego, en un edificio contiguo, "Bellas Artes". Entró en el taller de "XAM", el pintor Pedro Quetglas, para aprender de él. No obstante, la insistencia de éste en que sólo trabajara el dibujo hizo que Fornés abandonara su magisterio. ¡Quería pintar, no sólo dibujar!

Trabajaba sin plan preconcebido. Tiene pocos retratos como el de Lola...

La actriz Lola Gaos

"Transparencia"

Decía: "Si sale con barba, San Antón,
y, si no, la Purísima Concepción".

Por eso, tantas de sus caras son muy parecidas. ¡Qué dominio con las manos y con los pies! Un arte figurativo muy expresivo...

Lo mejor: sus transparencias, una tela sutil cubriendo todo el cuadro o a modo de vestido.

Fue labrándose un nombre en el difícil mundo del arte en Madrid, Barcelona...

Recuerda una curiosidad: en casa de Carmen Maura pintó un monumental Belén de unos cien metros, sin firma. Una vez pasada la Noche de Reyes, fue cortado en múltiples cuadros y, ya sí, firmados.

El buen dominio del inglés y del francés y la afición por los viajes le ayudaron a soportar largas estancias lejos de Mallorca: Inglaterra, Suiza, Holanda...

Un mal viaje...

Sí. Corría el año 1964, y él estaba en Holanda con una exposición, cuando nuestra madre, viuda desde la mitad de siglo, cayó enferma. La imposibilidad de él para regresar hizo que se recuperara más rápido. Un mal viaje, que acabó bien.

"Arlequín"

Mantuvo una estrecha relación con escritores de la época, como Llorenç Villalonga, Blai Bonet, Carme Riera, Josep M. Llompart, Miquel Pons o Camilo José Cela.

Se estableció una temporada en Barcelona, aunque regresó definitivamente al cabo de un tiempo por la insistencia de su hermana. Había vivido unos años en Génova. Ahora fijaría su residencia en El Terreno, con su inseparable perrita: "Na Magdaleneta".

Mural de "La Pajarita"

¿Sus obras más conocidas, aquí, en Palma?

Casi se dio a conocer con un mural para un conocido comercio de dulces (bombones y repostería de la fina), "La Pajarita".

Hacia allá nos fuimos, otro día, claro, en plena calle de Sant Nicolau.

Trabajó luego en la iglesia de Santa Payesa, la parroquia dedicada a la Beata de Valldemossa. Trabajó en libertad...relativa. Pudo incluir detalles humanos, como a Sor Catalina Thomàs tendiendo unas bragas.

"Santa Catalina Thomàs"

Nos pusimos en contacto con su párroco, que nos atendió amablemente y nos entregó unas estampitas y una lámina con su enorme mural presidiendo el altar mayor.

Por mucho que nos fijamos, no dimos con el aspecto tan humano, insinuado por Mercedes.

También decoran sus paredes laterales las "estaciones" del "Vía Crucis", el camino de la cruz, un rito que se celebraba durante la Cuaresma en recuerdo del camino de Cristo hacia el Gólgota con la cruz a cuestas.

"Vía crucis"

Cerámica dedicada a Pau Gomila

No le dieron tanta libertad en el mural que adorna la iglesia de San Gustín, en Cala Major.

No pudimos concertar entrevista con el párroco responsable. Llamamos repetidas

veces y se nos respondió con malos modos. Decían que no tenían por qué mostrar

nada de la iglesia a un grupo de estudiantes, amantes...del arte. ¡Inconcebible!

Como estaba viviendo en El Terreno, cerca de la marchosa Plaza Gomila, quiso rendir homenaje al Sr. Gomila, el que da nombre a la plaza, un altruista personaje del pasado que luchó para mejorar las condiciones de vida de los niños del lugar que vivían en la pobreza.

Dejamos constancia de su estado actual: una cerámica "retocada" con graffittis.

El Parlament de les Illes Balears cuenta con algunos de sus cuadros...

Incomprensiblemente no se tienen noticias de sus cuadros otrora expuestos. ¿Qué motivos tendrían?

Pau les restauró varios cuadros de un pintor romántico- grandes temas históricos- llamado Ricardo Anckerman. Como "pago", le regalaron varios pequeños angelitos suyos.

Mural de la sucursal bancaria de "Sa Nostra" (Son Rapinya)

Un gran mural sobre el trabajo preside la sucursal de "Sa Nostra", en Son Rapinya.

Como está cerca del colegio, os invitamos a verlo.

Triunfó en Nueva York con una exposición, formada por cuadros de gran tamaño (unos 30), que no puso a la venta, porque quería que formaran un bloque compacto. Duermen, empaquetados, en lo que fue su casa del Terreno.

Su condición de artista le permitía tocar el piano sin haber dado una sola lección de solfeo; todo, gracias al oído. La cocina y la literatura llenaban sus horas libres. Estrenó la obra *Aristina*.

Tenía un cigarrillo encendido en la mano, pero no fumaba, como yo. Hombre de gran pulcritud, era casi un maniático del orden. ¡La posición correcta, nunca desnivelada! De3 los cuadros en las paredes. Detestaba que le tocaran sus cosas, salvo yo.

Hace un lustro recibió el calor y el aprecio de los círculos artísticos de la isla, que organizaron una exposición conmemorativa de toda su obra en el Casal Solleric.

Sus últimos años de vida fueron un ir y venir del hospital a su casa. Hubo momentos de distanciamiento, al principio, porque se interpuso entre nosotros la interesada esposa del cantante Guillem d´Efak. Luego, volvió todo a la normalidad entre hermanos. Pasó momentos de penuria económica: los millones se fueron a manos llenas. Los artistas no podían estar adscritos a la Seguridad Social. El Ayuntamiento de Plama se portó, al final, bien con nosotros.

Murió de un aneurisma de aorta el 12 de diciembre de 2006. Me había mandado a casa a prepararle una tortillita con perejil, el que tengo plantado en la terraza. No conseguía probar bocado...

"Carmen de España"

Col·legi CIDE
C/ Arner, Nº3
07013 Palma de Mallorca
Illes Balears

Telf. 971-606499
Fax 971-606449
cide@cide.es